

УДК 378.091.12.011.3-051:78

DOI <https://doi.org/10.32782/2412-9208-2025-3-181-190>

**SCIENTIFIC APPROACHES AND PRINCIPLES OF TRAINING
FUTURE MUSIC TEACHERS FOR CREATIVE
AND PERFORMING ACTIVITIES**

**НАУКОВІ ПІДХОДИ І ПРИНЦИПИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО
ВИКЛАДАЧА МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА
ДО ТВОРЧО-ВИКОНАВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

Tetiana STRATAN-ARTYSHKOVA, Тетяна СТРАТАН-АРТИШКОВА,

Doctor of Pedagogical Sciences,
Professor,

Professor at the Department of
Theory and Methods of Teaching
Art Disciplines,

Berdiansk State Pedagogical
University

55A, Universytetska Str., Zaporizhia,
69011, Ukraine

доктор педагогічних наук,
професор,

професор кафедри теорії та
методики навчання мистецьких
дисциплін,

Бердянський державний
педагогічний університет
вул. Університетська 55А,
м. Запоріжжя, 69011, Україна

starart05@gmail.com

<https://orcid.org/0009-0008-1379-8302>

Olena BUZOVA,

Candidate of Pedagogical Sciences,
Associate Professor,

Head of the Department of Theory
and Methods of Teaching Art
Disciplines,

Berdiansk State Pedagogical
University

55A, Universytetska Str., Zaporizhia,
69011, Ukraine

Олена БУЗОВА,

кандидат педагогічних наук, доцент,
завідувач кафедри теорії

та методики навчання мистецьких
дисциплін,

Бердянський державний
педагогічний університет
вул. Університетська 55А,
м. Запоріжжя, 69011, Україна

e.d.buzova@gmail.com

<https://orcid.org/0009-0009-6357-0709>

Volodymyr VELYCHKO,
Senior Lecturer at the Department
of Theory and
Methods of Teaching Art Disciplines,
Berdiansk State Pedagogical
University
55A, Universytetska Str., Zaporizhia,
69011, Ukraine

stingelectro05@gmail.com
<https://orcid.org/0009-0007-7009-5788>

Володимир ВЕЛИЧКО,
старший викладач кафедри теорії
та методики
навчання мистецьких дисциплін,
Бердянський державний
педагогічний університет
вул. Університетська 55А,
м. Запоріжжя, 69011, Україна

ABSTRACT

The article analyzes scientific works on the research problem. It is noted that creative and performing training is a complex system-integration education, determines a qualitatively new level of professional training of a future teacher of musical art, provides for the development of professional qualities, musical and creative abilities, artistic and value attitude towards art, phenomena of pedagogical reality, formation of authorial ability, ability for self-expression and self-realization in the future profession.

It is emphasized that creative and performing training covers professional disciplines (musical and instrumental, vocal and choral, theoretical and methodological, practical), provides for close ties with general education disciplines, is based on logically related scientific approaches and principles that determine its methodological and conceptual foundations and organizational and methodological support.

The main scientific approaches are identified – competency-based, personality-oriented, integration-activity, synergistic. These approaches are promising in the creative and performing training of future specialists, since they are aimed at introducing various forms of artistic, dialogical and interpersonal communication, partnership between teacher and student, and the development of professionally significant personal qualities, in particular, empathy, reflection, and the ability to authorship.

It is generalized that creative and performing training involves ensuring a humanistic direction of educational activities, involving future teachers of musical art in higher forms of compatibility and interaction, equipping with innovative teaching and education technologies, forming readiness for creative and communicative activities in the student environment.

Key words: *scientific approaches and principles, creative and performing training, future teacher of musical art.*

Вступ. У сучасній українській системі освіти особливо гостро постає проблема формування творчої особистості, що зумовлено змінами в політично-економічній та соціально-культурній сферах нашого суспільства. Нові виклики воєнного часу, цифрова трансформація освітнього простору, виникнення потреби у компетентних, конкурентоспроможних, освічених фахівцях-особистостях посилили вимоги до організації освітнього процесу, зумовили необхідність оновлення наукових підходів, принципів, функцій професійної підготовки майбутніх викладачів музичного мистецтва, здатних в нових умовах сьогодення усвідомлювати і

реалізовувати завдання сучасної гуманістичної освітньої парадигми, самостійно і творчо вирішувати проблеми, впроваджувати інноваційні технології, залучати до різних видів музично-творчої діяльності, розкривати навколишній світ й ефективно впливати на духовний розвиток учнівської молоді засобами мистецтва.

У цьому контексті творчо-виконавська підготовка майбутніх фахівців є ефективним засобом розкриття творчого потенціалу особистості, розвитку художньо-естетичного мислення, емоційно-почуттєвої виразності, здатності до самовираження і самореалізації. Тому виявити творчі можливості кожного студента у процесі фахової підготовки, в умовах навчання, розкрити його творчі здібності, унікальність і неповторність, спрямувати творчу діяльність у педагогічне русло – важливе завдання мистецької освіти. З огляду на такі завдання постала потреба інтенсивного впровадження у навчально-пізнавальний процес підходів і принципів, інноваційних методик, спрямованих на активізацію суб'єктних можливостей кожного студента, розвиток його творчої індивідуальності.

Аналіз попередніх досліджень і публікацій. Сучасними вітчизняними науковцями, педагогами-практиками зроблено значний внесок у теорію та практику професійної освіти. Наукові засади формування творчої особистості майбутнього вчителя музичного мистецтва обґрунтовуються в наукових працях Н. Гуральник, Т. Дорошенко, А. Козир, Г. Ніколаї, Н. Овчаренко, О. Олексюк, О. Отич, Г. Падалки, Л. Паньків, А. Растригіної, О. Ребрової, О. Ростовського, О. Рудницької, Н. Сегеди, О. Щолокової та ін.

Особливості впровадження інноваційних методик у навчальний процес вищої педагогічної освіти розкриваються в наукових дослідженнях Л. Василенко, О. Єременко, К. Завалко, А. Зайцевої, Р. Савченко та ін. Професійну підготовку вчителя музичного мистецтва дослідники вивчають у різних аспектах: *інструментально-виконавському* (О. Горбенко, А. Душний, В. Крицький, К. П'явка, О. Шевцова, О. Щербініна та ін.); *вокально-хоровому* (О. Бузова, Н. Гунько, І. Назаренко, І. Шевченко та ін.); *музично-теоретичному* (Е. Брилін, І. Гринчук, І. Малашевська та ін.).

Невирішена частина проблеми. Водночас аналіз науково-педагогічних джерел засвідчує відсутність фундаментальних досліджень, у яких було би обґрунтовано теоретичні і методичні основи творчо-виконавської підготовки майбутнього викладача музичного мистецтва в системі вищої педагогічної освіти, зокрема, їхнього теоретико-концептуального супроводу, оновлення змісту фахових дисциплін, спрямування змістово-процесуальних характеристик та перенесення акцентів вивчення фахових предметів з традиційно-предметної спрямованості на творчий розвиток і саморозвиток здобувачів вищої освіти.

Окреслені аспекти проблеми творчо-виконавської підготовки майбутнього викладача музичного мистецтва характеризують її актуальність у вітчизняних соціокультурних та педагогічних реаліях.

Метою статті є: обґрунтування основних наукових підходів і принципів, які дають змогу виокремити важливі концептуальні позиції для розв'язання проблеми творчо-виконавської підготовки майбутнього викладача музичного мистецтва.

Методи та методики дослідження. Методологічну основу дослідження становить аналіз сучасних наукових джерел; вивчення та критичний аналіз філософської, психологічної, педагогічної, мистецтвознавчої та методичної літератури з проблеми дослідження; науково-методологічний аналіз основних категорій дослідження; системно-структурний аналіз – з метою теоретичного обґрунтування проблеми; термінологічний аналіз – для визначення основних базових понять дослідження.

Результати та дискусії. Творчо-виконавська підготовка майбутнього вчителя є сенсом професійної підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва, її якісною характеристикою, зумовлюється теорією і практикою музичного виховання, своєрідністю музично-педагогічної діяльності, що полягає у розв'язанні педагогічних завдань засобами музичного мистецтва і спрямовується на розвиток особистості, яка має високий рівень професійної компетентності, педагогічної майстерності, виявляє спроможність до самореалізації, здатність до сприйняття нового досвіду, організації відповідних умов, необхідних для вираження своєї унікальної сутності, неповторності, творчої індивідуальності [3].

Концепція щодо виховання творчої особистості через гуманізацію освіти ґрунтується на принципах сприйняття особистості такою, якою вона є, на визнанні унікальності особистості викладача і студента; наданні викладачем допомоги студенту у пізнанні себе і тих, хто його оточує; адекватному сприйманні студента як непередбачуваної особистості, здатної мислити власними образами, висловлювати власну думку.

Гуманістичний підхід до навчання і виховання забезпечує входження в «цінності сьогоdnішнього життя», розвиток художньої свідомості й компетентності, здатності до самореалізації, потреби в духовно-творчому самовдосконаленні. В освіті гуманізм і духовність – нероздільні поняття.

Духовність розуміється як:

- вищий рівень розвитку й саморегуляції зрілої особистості, де основними орієнтирами життєдіяльності є людські цінності;
- орієнтованість особистості на вчинки заради блага тих, хто її оточує;
- «енергія серця, теорія серця, концепт серця» (Г. Філіпчук);
- одухотворене життя особистості, морально-духовна система, що «збагачується і забезпечує неперервний самореалізаційний потенціал особистості (І. Бех);

- «основа індивідуальності особистості» (О. Отич);
- спосіб самопобудови особистості (С. Кримський);
- сутнісна якість людини, що втілює активне прагнення знайти найвищий сенс свого існування, співвіднести своє життя з абсолютними цінностями і тим самим долучитися до духовного універсуму загальнолюдської культури (О. Олексюк, М. Ткач).
- особливий вимір людського буття, який виявляється у процесі реального самовизнання і самовизначення в навколишньому світі, який передбачає формування цілісного Універсуму внутрішнього життя (Л. Масол);
- система життєвих сенсів людини, пов'язана із її внутрішнім психічним життям і спрямована на реалізацію гуманістичних цінностей у діяльності (Г. Падалка);
- здатність особистості до самотворення та творення культури;
- здатність пізнавати, відображати довколишній світ, творити його за законами краси.

Перспективи гуманізації освіти, підкреслює О. Рудницька, пов'язані з мистецтвом, що стає дедалі вагомішим чинником у галузі педагогічних знань як своєрідний регулятивний інструмент впливу на становлення особистості, засобами якого здійснюється розвиток духовної культури особистості, реалізується діалогічний підхід в педагогічному процесі, орієнтація на творчу спрямованість майбутнього вчителя [5, с. 7].

Науковці зазначають, що педагогічні явища настільки складні, що на основі одного підходу їх не можна цілком пояснити, дослідити й практично керувати ними. Тому ми дотримуємося інтерпретації методологічних підходів, на яких ґрунтується наукова концепція, що визначає наукові положення щодо особливостей і функцій професійної підготовки майбутніх фахівців у системі вищої педагогічної освіти.

Різні наукові підходи мають різні можливості, тому виокремлені «наукові підходи є не спонтанними й ситуативними, а системними утвореннями, що органічно взаємодоповнюють і взаємозбагачують один одного, взаємопроникають, взаємозумовлюють, взаємодіють, інтегрують і в такий спосіб утворюють системно-синергетичну цілісність, об'єднуються у поліпарадигмальному підході, який має інтеграційно-діяльнісний характер» [6, с. 226].

Важливим для нашого дослідження є застосування у процесі творчовиконавської підготовки компетентнісного підходу. Вчені інтерпретують компетентність як інтегральну характеристику особистості, що визначає її здатність розв'язувати проблеми і завдання, які виникають в реальних життєвих ситуаціях, в різних сферах діяльності на основі використання знань, навчального і життєвого досвіду відповідно до засвоєної системи цінностей. Тобто, основною ідеєю компетентнісного підходу є не збага-

чення студентів певною інформацією, а розвиток уміння оперувати нею, проектувати та моделювати свою діяльність, здатність творчо використовувати накопичений досвід і здобуті знання у практичній діяльності. Як слушно наголошує Л. Масол, головним є не обсяг знань, а поєднання останніх з особистісними якостями, вміння самостійно розпоряджатися своїми знаннями [1, с. 10].

Компетентнісний підхід у творчо-виконавській підготовці сприяє подоланню традиційних знаннєвих орієнтацій вищої музично-педагогічної освіти, її форм, методів і технологій і орієнтований на досягнення результатів – самовираження і самореалізація майбутніх учителів у творчо-виконавській діяльності. Це уможлиблює здійснення виходу за межі предмета своєї професії, оволодіння вмінням здатністю самостійно застосовувати набутий досвід у різних сферах практичної діяльності, опановувати й черпати нові знання і вміння у створених людством скарбницях мистецької інформації.

Компетентнісний підхід у творчо-виконавській підготовці майбутнього вчителя музичного мистецтва, на відміну від репродуктивного засвоєння знань, умінь та навичок, передбачає новий підхід і вимоги не тільки до структури процесу фахової підготовки студентів, а й, насамперед, до особистості майбутнього фахівця, його професійної самостійності, мобільності, методичної озброєності, мисленнєвої гнучкості, емоційної чутливості, здатності до креативності, перформативно-проектної діяльності, що виявляються у музично-виконавській діяльності й зорієнтовані на практичні результати, на розвиток у студентів конкретних цінностей, життєво і професійно необхідних мета-компетенцій, професійно значущих особистісних якостей [4; 7].

Компетентнісний підхід тісно пов'язаний і зумовлює використання особистісно орієнтованого підходу, який у педагогіці утверджує уявлення про соціальну, діяльнісну, творчу сутність людини як особистості, як продукту загальноісторичного розвитку, як носія культури, адже, компетентізація освіти передбачає погляд на компетентність особистості як на компетентність культури, в якій вона перебуває і набуває досвіду власної діяльності, опановує досвід людства крізь призму індивідуальності та суб'єктності. Зазначимо, що всі напрями творчо-виконавської підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва (музично-теоретичний, музично-виконавський, практично-методичний, науково-дослідний, самостійно-пошуковий) становлять *інтеграційну цілісність*, яка має спільну *мету*, спільні *принципи*, єдину *внутрішню організацію*, для якої характерні взаємозв'язок, взаємодоповнюваність і взаємопроникнення внутрішніх структурних компонентів. У такий спосіб, поняття «системний», «синергетичний», «інтеграційний» є близькими за своїм значенням, й, водночас, мають свої специфічні ознаки.

Інтеграцію Л. Масол визначає як «найвищу форму взаємодії, оскільки вона передбачає не тільки взаємовплив і взаємозв'язок, а й взаємопроникнення» [1, с. 277]. Поняття «інтеграція» містить ідею міжпредметних зв'язків як засіб для визначення синтезувальних інтегральних відносин між об'єктами, явищами та процесами реальної дійсності, що знайшли своє відображення в змісті, формах і методах навчально-виховного процесу та виконують освітню, розвивальну та виховну функцію в їхній організаційній єдності [2, с. 90]. Але інтеграційний принцип, зауважує О. Олексюк, «не зводиться до міжпредметних зв'язків між окремими дисциплінами. Інтеграція знань – це дещо більше, це переплавлення знань одного предмета в інший, що дає змогу використовувати їх у різних ситуаціях» [2, с. 97]. Таке «переплавлення» знань і вмінь характерно для професійної діяльності майбутнього вчителя музичного мистецтва й є сутністю музично-виконавської творчості.

Ідеї інтеграційно-діяльнісного підходу відображаються при структуризації змісту творчо-виконавської підготовки студентів з позиції внутрішньопредметних зв'язків (теоретичних знань та практичних умінь, інтеграційних тенденцій різновидів мистецтв у процесі художнього сприйняття тощо), міжпредметних (зв'язок дисциплін циклу фундаментальної, професійної та практичної підготовки), внутрішньосистемних (зв'язок дисциплін фахової підготовки та дисциплін циклу гуманітарної та соціально-економічної підготовки та циклу природничо-наукової підготовки) і міжсистемних інтегративних зв'язків (з позиції більш загальних систем – культури, освіти, науки), що забезпечує цілісність творчо-виконавської підготовки майбутніх фахівців в системі вищої педагогічної освіти.

Основною умовою творчого розвитку особистості майбутнього вчителя музичного мистецтва є діяльнісний підхід. Проблема діяльності – один із аспектів проблеми людини, яка взаємодіє зі світом. Будь-які здібності існують не самі по собі, а тільки в конкретній діяльності. Відповідно до психолого-педагогічного принципу єдності свідомості та діяльності, діяльність людини зумовлює формування свідомості, усіх її психічних якостей, котрі, у свою чергу, спрямовують і регулюють практичну діяльність людини. Особистість через діяльність організовує надходження досвіду, накопичення якого веде до його впорядкування і структурування відповідно до потреб активності.

Діяльнісний підхід до творчо-виконавської підготовки вимагає спрямованої роботи викладача з вибору мети, планування й організації цієї діяльності, з активізації і переведення студента в позицію суб'єкта пізнання, суб'єкта художньо-діалогового спілкування, передбачає взаємозв'язок структурних компонентів: мотивація – мета – завдання – функції – зміст – методи – форми – результат.

Різновидом системного підходу в освіті педагоги вважають *синергетичний підхід* до навчання і виховання. *Синергетика* (від грец. – *synergos* – *спільний, який діє разом, узгоджений*).

Педагогічна реальність як система є «нескінченно-можливою», «не тільки закономірною, а континуальною, мінливою і випадковою, не тільки впорядкованою, а хаотичною, драматичною, недиз'юнктивною, самоорганізаційною, поліцентричною і полілогічною, де відбуваються процеси утворення і розпаду, виникнення і зникнення, ідентифікації і відособлення, розвитку й регресу тощо» [6, с. 228].

У синергетиці діє методологічний принцип інтеграції і взаємодії як основний. Застосування діалектико-синергетичного підходу, на думку О. Олексюк, означає, що формування духовного потенціалу особистості уможливорюється тільки за умови адекватного розуміння діалогу «людина – природа», співвідношення протилежностей: педагогічна творча сила, що визначається метою і руйнівної сили педагогічним процесом, хаотичного передбаченого елемента, принципів самоорганізації систем природи (та людини), що мають конструктивну здатність, оскільки в людині закладено найвищий параметр порядку, який концентрує творчий потенціал [2].

Зазначимо, що синергетичний підхід у процесі творчо-виконавської підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва, набуває особливої значущості, оскільки передбачає здійснення інтеграційних (міжсистемних, міжпредметних, внутрішньопредметних) зв'язків у процесі вивчення фахових та суспільних дисциплін, художньо-педагогічну інтеграцію, за якої творчо-виконавська діяльність майбутніх фахівців позитивно впливає на оволодіння ними фаховими компетенціями, не порушуючи внутрішньої логіки викладання й автономності кожної з дисциплін, сприяє духовно-творчому розвитку кожного студента й, містячи процесуально-результативну характеристику, констатує якісно новий рівень професійної підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва.

Висновки. Виокремлені наукові підходи і принципи набувають особливого значення у підготовці майбутніх викладачів музичного мистецтва до творчо-виконавської діяльності, ґрунтуються на сприйнятті індивідуальності, самоцінності особистості як носія суб'єктивного досвіду, зумовлюються специфікою професійної діяльності.

Творчо-виконавська підготовка студентів має здійснюватись у всіх напрямках навчання: музично-теоретичному, музично-виконавському, практично-методичному, самостійно-пошуковому. Подальшого вивчення потребують культурологічний, герменевтичний, аксіологічний підходи як важливі у підготовці майбутніх викладачів музичного мистецтва до творчо-виконавської діяльності.

Література

1. Масол Л. М. Загальна мистецька освіта: теорія і практика. К., 2006. 432 с.
2. Олексюк О. М. Музична педагогіка : навч. посіб. К., 2006. 188 с.
3. Отич О. М. Мистецтво у системі розвитку творчої індивідуальності майбутнього педагога професійного навчання: теоретичний та методичний аспекти : [монографія] / за наук. ред. І.А. Зязюна. Чернівці, 2009. 752 с.
4. Падалка Г. М. Педагогіка мистецтва. К., 2008. 274 с.
5. Рудницька О. П. Педагогіка загальна та мистецька: навч. посібник. Тернопіль, 2005. 360 с.
6. Стратан-Артишкова Т. Б. Поліпарадигмальний підхід до творчої підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва. Освіта дорослих: теорія, досвід, перспективи: зб. наук. пр. / [редкол. Л.Б. Лук'янова (голова) та ін.]; Ін-т пед. освіти і освіти дорослих НАПН України. К., 2015. Вип. 2 (11). 260 с. С. 223–231.
7. Стратан-Артишкова Тетяна, Бузова Олена. Художньо-творча комунікація в системі професійної підготовки майбутнього викладача музичного мистецтва. *Наукові записки*. Серія: Педагогічні науки. Кропивницький: Центральноукраїнський державний університет імені Володимира Винниченка, 2025. Випуск 219. 393 с. С. 92–96.

References

1. Masol, L. M. (2006). *Zahal'na mystets'ka osvita: teoriya i praktyka* [General art education: theory and practice]. K. [in Ukrainian].
2. Oleksyuk, O. M. (2006). *Muzychna pedahohika* [Music pedagogy]. K. [in Ukrainian].
3. Otych, O. M. (2009). *Mystetstvo u systemi rozvytku tvorchoyi indyvidual'nosti maybutn'oho pedahoha profesiynoho navchannya: teoretychnyy ta metodychnyy aspekty* [Art in the system of developing the creative individuality of the future teacher of vocational education: theoretical and methodological aspects. Chernivtsi. [in Ukrainian].
4. Padalka, H. M. (2008). *Pedahohika mystetstva : teoriya i metodyka mystets'kykh dysyplin* [Art pedagogy: theory and methodology of artistic disciplines]. K. : Osvita Ukrainy [in Ukrainian].
5. Rudnyts'ka, O. P. (2005). *Pedahohika zahal'na ta mystets'ka* [General and artistic pedagogy]. Ternopil': Navchal'na knyha – Bohdan [in Ukrainian].
6. Stratan-Artyshkova T. B. (2015). *Poliparadyhmal'nyy pidkhid do tvorchoyi pidhotovky maybutn'oho vchytelya muzychnoho mystetstva* [Polyparadigmatic approach to creative training of future teachers of music]. *Osvita doruslykh: teoriya, dosvid, perspektyvy*: zb. nauk. pr. / [redkol. L.B. Luk'yanova (holova) ta in.]; In-t ped. osvity i osvity doruslykh NAPN Ukrayiny. K., 2015. Vyp. 2 (11). 260 s. S. 223–231[in Ukrainian].
7. Stratan-Artyshkova Tetyana, Buzova Olena (2025). *Khudozhn'o-tvorchka komunikatsiya v systemi profesiynoyi pidhotovky maybutn'oho vykladacha muzychnoho mystetstva* [Artistic and creative communication in the system of professional training of future teachers of musical art]. *Naukovi zapysky. Seriya: Pedahohichni nauky. Kropyvnyts'kyi: Tsentral'noukrayins'kyi derzhavnyy universytet imeni Volodymyra Vynnychenka, Vypusk 219. 393 s. S. 92–96* [in Ukrainian].

АНОТАЦІЯ

У статті здійснено аналіз наукових праць з проблеми дослідження. Зазначено, що творчо-виконавська підготовка є складним системно-інтеграційним утворенням, визначає якісно новий рівень професійної підготовки майбутнього викладача музичного мистецтва, передбачає розвиток професійних якостей, музично-твор-

чих здібностей, художньо-ціннісного ставлення до мистецтва, явищ педагогічної реальності, формування авторської спроможності, здатності до самовираження і самореалізації у майбутній професії.

Підкреслено, що творчо-виконавська підготовка охоплює фахові дисципліни (музично-інструментальні, вокально-хорові, теоретико-методичні, практичні), передбачає тісні зв'язки із загальноосвітніми дисциплінами, ґрунтується на логічно пов'язаних наукових підходах і принципах, що визначають її методологічно-концептуальні основи та організаційно-методичний супровід.

Виокремлено основні наукові підходи – компетентнісний, особистісно орієнтований, інтеграційно-діяльнісний, синергетичний. Названі підходи є перспективними у творчо-виконавській підготовці майбутніх фахівців, оскільки спрямовуються на впровадження різноманітних форм художньо-діалогічного та міжособистісного спілкування, партнерських стосунків між викладачем і студентом, розвиток професійно значущих особистісних якостей, зокрема, емпатії, рефлексії, здатності до авторства.

Узагальнено, що творчо-виконавська підготовка передбачає забезпечення гуманістичного спрямування навчальної діяльності, залучення майбутніх викладачів музичного мистецтва у вищі форми сумісності й взаємодії, озброєння інноваційними технологіями навчання і виховання, формування готовності до творчо-комунікативної діяльності в учнівському середовищі.

Key words: наукові підходи і принципи, творчо-виконавська підготовка, майбутній викладач музичного мистецтва.

Дата надходження статті: 28.10.2025

Дата прийняття статті: 25.11.2025

Опубліковано: 29.12.2025